

Месія

Л.М. Абдалла

Зміст

Ахмед і Хамді	7
Агнецъ Божий	10
Слово Боже	14
Жертва Божа.....	17
Гріх.....	22
Син Авраамів	27
Бог єдиний	32
Бог і людина	38
Додаток	46

Ахмед і Хамді

Ахмед найнявся на роботу до однієї контори. Було б невірно сказати, що він був незадоволений своєю роботою, але йому було важко спрацюватися з керівництвом — Ахмеду завжди давали зрозуміти, що він ніколи не зможе проявити свої справжні здібності. Як тільки відділ одержував більш складне завдання, його керівник завжди опинявся в центрі, щоб присвоїти собі всю славу.

Не один раз Ахмед думав змінити роботу. Але ринок був жорстким, і в той час нелегко було знайти щось краще. Крім того, його заробітна плата була значно вищою за все, що йому пропонували в інших місцях. Отже Ахмед продовжував працювати у цій фірмі. Він говорив собі, що йому потрібні гроші, щоб утримувати дружину і троїх дітей. Ахмед був гордий своїми дітьми, особливо Хасаном, старшим сином — той вчився на інженера в університеті.

І ось одного разу у відділі сталося дещо, що змінило все на краще. На роботу прийшов Хамді, який був трохи молодшим за Ахмеда. Він завжди мав хороший настрій, був дуже веселим, з ним легко було порозумітися. Нарешті у Ахмеда на роботі з'явився друг! Вони обідали разом, зустрічалися після роботи. Хамді також був одружений і Бог благословив його чотирьма дітьми — двома хлопчиками і двома дівчатками.

А незабаром Ахмед і Хамді стали близькими друзями, відвідували один одного.

Їм так подобалося просто посидіти й поговорити за чашкою чаю! Година пролітала за годиною, а вони все говорили на різноманітні теми.

На початку їхні розмови здебільшого торкалися роботи, але з часом вони все частіше стали обговорювати і важливі життєві питання. Вони обоє серйозно ставилися до релігії, але їхня віра була різною. Ахмед був мусульманином, а його найкращий друг Хамді регулярно читав Біблію й був послідовником Месії (Аль-Маших).

Але що дійсно вражало Ахмеда — так це те, що чим більше він пізнавав Хамді, тим більше він поважав його віру, його життя з Богом. Ахмед почав усвідомлювати, що його друг має такі близькі стосунки з Богом, про які сам він не може навіть здогадуватися, і це його дуже зацікавило. Ахмед вирішив, що життя Хамді з Богом безсумнівно пов'язане з Месією. Певною мірою Ахмед також вірив у Месію, але по-іншому. Він вірив в усе, що написано в Корані про Ісуса, сина Марії (Іса ібн Маріам). Він глибоко шанував Месію. Ахмед знав, що Месія народився від діви Марії (Маріам Ал-Атра), що Він здійснив багато чудес з волі Божої й прийняв від Бога Євангеліє (Аль-Інжилъ). В той же час Ахмед розумів, що знає лише деякі деталі з життя Месії і хотів би дізнатися більше про цього великого посланця Божого (расул), якому навіть в Корані було надано так багато імен!

Нарешті одного разу Ахмед, переможений своєю цікавістю, вирішив розпитати найкращого друга Хамді

про Месію. Наслідком цього рішення стало багато цікавих бесід.

Агнець Божий

— Розкажи мені про Ісуса, сина Марії, — попросив Ахмед. — Я б хотів знати про Нього більше.

Трохи подумавши, Хамді сказав:

— Якщо хочеш зрозуміти, чому Месія прийшов у світ, тобі треба усвідомити значення жертви.

— Жертва? Що ти маєш на увазі? — запитав Ахмед.

Хамді відповів:

— Ми розуміємо смисл жертви на прикладі Ід-Аль-Атха (свято жертви). Ти знаєш про ці події, коли Бог попросив Авраама (Сайедна Ібрагім) принести в жертву свого сина. Так що б сталося з сином Авраама, якби Бог (Аллах) не знайшов жертву, як викуп (фіда) за нього?

— Ізмаїл загинув би, — відповів Ахмед.

— От в чому і полягає смисл жертви, — сказав Хамді. — Хтось один вмирає замість іншого. Бог послав барана, якого було принесено в жертву. Я в такому ж положенні, що й Авраамів син. Я знаходжуся під владою смерті.

— Що ти хочеш цим сказати? — запитав збентежений Ахмед. Хамді відповів дуже серйозно:

— Написано в Біблії (Святій Книзі):

"Заплата за гріх — смерть." ¹

Заплата за мій гріх — це смерть. Я грішник. Так, перед людьми я виглядаю дуже благочестиво. Кожного дня я молюся, читаю Слово Боже, служу Йому. Але перед Богом я грішник. Чи є хоча б один досконалий в очах Божих? — запитав Хамді.

— Ні! — сказав Ахмед. Досконалим є лише один Бог.

— Значить перед Богом всі є грішними, так? — запитав тоді Хамді.

— Так, звичайно, — погодився Ахмед.

— І тоді я в такому ж положенні, що й син Авраамів — під прокляттям смерті. Але де є жертва за мій гріх? — продовжував розпитувати Хамді.

Ахмед просто не знав, що й відповісти. Хамді продовжував:

— Іоан Хреститель (Яхья ібн Захарья), який жив в той же час, що й Месія, сказав, коли вперше побачив Його:

"Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере!" ²

Месія не був Агнцем (ягнятком) людським. Він був Агнцем Божим. Він прийшов від Бога. Він прийшов з небес. Божий Дух (Рух Аллах) осінив Діву Марію (Марьям Аль-Атра), вона завагітніла й народила сина. Як ти знаєш, Його називають Ісус, син Марії, Слово Боже (Калімаат Аллах) і Дух Божий (Рух Аллах). Він був чистим, Він прийшов з небес, як Агнець Божий. Месія довів, що Він — Агнець Божий, прожив чисте й бездоганне життя перед Богом. Ніколи Йому не треба було говорити: "Прошу великого Бога про прощення (Астагфер Аллах Аль-

Азім)”, тому що Він дійсно був Агнцем Божим. Він прийшов, щоб взяти на Себе гріх світу. Він мав бути принесений в жертву, що і сталося, коли Він добровільно віддав Своє життя. Але Він воскрес з мертвих. Живим Він вознісся на небо. І одного разу Він повернеться у цей світ.

Хамді мовчки подивився на Ахмеда і сказав:

— Я в такому ж положенні, що і син Авраамів, я під владою смерті. Але завдяки Месії, чистому Агнцеві Божому, є жертва за мій гріх. Тепер, завдяки цьому Агнцеві, Бог пропонує прощення усіх наших гріхів і вічне життя в раю (джанна).

Месія поніс на Собі гріхи усього людства, включаючи і твої, Ахмеде.

Ахмед сидів мовчки, роздумуючи над тим, що розповів йому Хамді. Через деякий час він сказав:

— Якщо Месія взяв гріх усього світу, то я мушу не вмерти... Тобто в такому випадку, я вже маю вічне життя.

— Ахмеде, припустимо, у тебе день народження, і уяви, що Месія стукає у твої двері. У нього є подарунок для тебе і Він говорить: "Ахмеде. Я б хотів зробити тобі подарунок — прощення гріхів, вічне життя й живе особисте спілкування з Богом вже сьогодні. Але на певних умовах. Ти мусиш покаятися, сповідати свій гріх й прийняти прощення через Мою жертву за тебе. Якщо ти приймеш цей дар — він твій, а інакше — ні.

Ахмед замислився. Він трохи розгубився і не знав, що сказати.

— Напевно, ти думаєш, який дивний приклад? — запитав Хамді. — Але правда полягає в тому, що

кожного разу, коли будь-який служитель Божий пояснює шлях до Бога через Месію, це все одно, що воскреслий Ісус, син Марії, Сам дійсно стукає у наші двері. Він так і сказав у Біблії:

”Ось я стою під дверима та стукаю; коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зі Мною.”³

Хамді продовжував:

— Відкрити двері для Месії й запросити Його у своє життя, щоб Він розділив з тобою хліб і спілкування — це все одно, що прийняти дар Божий і мені, і будь-кому іншому.

— Я хочу, щоб ти знав, Хамді, — сказав Ахмед, — те, що ти щойно розповів про Месію, глибоко торкнулося мого серця. І мені ще треба подумати про нашу розмову. Але коли ми зустрінемося наступного разу, я б хотів ще більше почути про Месію.

— Аль-саламо алейкум (нехай буде мир з тобою).

— Алейкум аль-салам (і з тобою мир).

Слово Боже

— Те, що ти розповів мені минулого разу про Ісуса, сина Марії, змусило мене багато розмірковувати, — обережно почав Ахмед. — Сподіваюся, ти не образишся, але я маю кілька запитань, на які хотів би одержати відповідь, перш ніж ми продовжимо нашу розмову про Месію.

— Так, звичайно, не соромся, — відповів Хамді, вже відчуваючи про що збирається говорити Ахмед.

З обережністю Ахмед розпочав:

— Ну, ти знаєш, ми, мусульмани, віримо в небесні книги: Аль-Таура (П'ятикнижжя Мойсея), Аль-Забур (Псалми Давида), Аль-Інжилъ (Євангеліє Ісуса) та в святий Коран. Проте мене вчили, що всі книги, окрім Корану, були невпізнанно змінені іудеями, причому до такого ступеню, що їм вже не можна довіряти. Тому Свята Книга (Біблія), якій ти віриш, являє собою суміш істини й брехні.

— А чи можеш ти представити хоча б якісь історичні докази того? — запитав Хамді.

Ахмед трохи подумав, але на своє здивування зрозумів, що ніколи не чув нічого, окрім чистих міркувань, без будь-яких історичних доказів.

Хамді продовжував:

— Скажи мені, будь-ласка, коли відбулися ці зміни, і яким чином це взагалі було можливо?

— Ні, я не знаю, — зніяковів Ахмед. — На такі важливі запитання мені ніхто ніколи не давав відповіді.

Помовчавши, Хамді запитав:

— Чи можеш ти уявити, щоб Коран було змінено?

— Астагфер Аллах! (Помилуй Боже!) — вигукнув Ахмед. — Це було б абсолютно неможливо, віруючі ніколи б не прийняли того, хто хоча б доторкнувся до Корану з таким наміром.

Хамді відповів:

— Чому ж ти тоді думаєш, що ми по-іншому ставимося до Біблії? Як ти міг подумати, що справжні віруючі могли б прийняти когось, хто змінив би Святе Писання? Я вірую в Бога, який створив небо і землю, в Бога всезнаючого і всемогутнього. Він, хто дав людям Своє Слово, також має владу зберегти це Слово.

Хамді в упор подивився на Ахмеда і запитав:

— Чи віриш ти, що все відбувається з волі Божої?

— Так, сказав Ахмед.

Хамді продовжував:

— Тоді чи дійсно ти віриш, що Бог спочатку послав у світ Своє Слово, а потім вирішив: нехай Воно буде змінено? Чи Всемогутній не мав достатньо сили й влади його зберегти?

Ахмед погодився:

— Так, звичайно, Бог має силу зберегти Своє власне Слово.

— Знаєш, Ахмед, — сказав Хамді, — Біблія — це чудова книга; її писали приблизно протягом 1400 років! Вона складається з Аль-Таури (П'ятикнижжя Мойсея), Аль-Зебура (Псалми), Аль-Інжиля (Євангеліє) та багатьох інших книг, написаних апостолами (русул) й пророками (анбія) Божими.

Біблія поділяється на дві частини: Старий Заповіт, де йдеться про те, що було до народження Месії, та Новий Заповіт, який починається з приходу Месії у цей світ. Писалася Біблія трьома мовами.

— Якими? — поцікавився Ахмед.

— Древньоєврейською, арамейською й грецькою, — відповів Хамді. — Бог використовував різних людей, даючи це Слово: деякі були царями й вельможами, інші — пастухами й рибачами. Біблія — це дійсно чудо Боже, тому що, незважаючи на такий тривалий проміжок часу і велику кількість людей, що її писали, уся книга — це все-таки одне ціле. Центральною темою, яка проходить через усю Біблію — цією темою, Ахмед, і є Месія (Аль-Маших).

— І що, справді всі 1400 років Бог говорив про Месію? — здивовано запитав Ахмед.

— Ахмед, — посміхнувся Хамді, — Бог говорить про Месію протягом всієї історії, аж до сьогоднішнього дня.

— Але хіба це можливо? — засумнівався Ахмед.

— Звичайно, для Бога немає нічого неможливого, — відповів Хамді. Але про це ми зможемо поговорити наступного разу.

— Добре, я чекатиму з нетерпінням, — сказав Ахмед.

— Аль-саламо алейкум.

— Алейкум аль-салам.

Жертва Божа

— Мені дуже цікаво, як Месія може бути головною темою усієї Біблії, — сказав Ахмед.

— Пам'ятаєш, ми говорили про Месію як Агнця Божого, який поніс наш гріх? — запитав Хамді.

— Звичайно, як я можу про це забути, — відповів Ахмед.

— Бог вчив про жертви протягом усієї історії до Ісуса, сина Марії, — сказав Хамді.

— Але як?

— Наприклад, скільки людей жило на землі в часи Каїна (Кабіль) й Авеля (Хабіль)? — запитав Хамді.

Ахмед здивувався такому запитанню, але відповів:

— Четверо: Адам, Єва (Хава), Каїн і Авель.

— Тільки четверо, — сказав Хамді. — Але вони вже розуміли, що Богові можна поклонятися лише через жертву. Як могли вони про це знати? — запитав Хамді і продовжував:

— Тому що вони знали, що Бог є чистим і святим, а людина — грішною й потребує жертви, тобто викупу за свої гріхи. Ной (Сайедна Нух) поклонявся Богові через жертву; Авраам (Сайедна Ібрагім) — також через жертву; Мойсей (Сайедна Муса), Давид (Сайедна Дауд), всі апостоли та пророки поклонялися Богові через жертву. Чи знаєш ти, що і я поклоняюся Богові у такий спосіб?

— Ні, ось тепер ти жартуєш, — сказав Ахмед. —

Ти ж не ідеш на базар, щоб купити барана, якого потім принесеш в жертву, — посміхнувся він.

— Я поклоняюся Богові через Месію, Агнця Божого, який поніс мої гріхи, коли був принесений в жертву, — відповів Хамді. — Так написано в Святій Книзі (Біблії):

"Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, — людина Христос Ісус, що дав Самого себе на викуп за всіх." ¹

Є лише один Бог і лише один посередник між Богом та людьми — Месія, який приніс жертву спокути за всіх, і за тебе також, Ахмед. Протягом усієї історії, аж до сьогоднішнього дня, людина поклоняється живому Богові через жертву.

— Здається, я починаю розуміти тебе, але мені потрібно більш ретельне роз'яснення, щоб отримати повну картину, — сказав Ахмед, розмірковуючи над щойно почутим.

Подумавши, Хамді продовжував:

— Бог відкрив значення й смисл жертви в історії, особливо через Месію (Сайєдна Муса) в Таурі (П'ятикнижжя Мойсея). Звичайне учення закону (шаріат) про значення жертви як викупу за гріх, є очевидним з наступних слів Писання:

"І майже все за Законом кров'ю очищується, а без пролиття крові немає відпущення." ²

— Але як це учення про жертви пов'язано з Ісусом, сином Марії? — поцікавився Ахмед.

— А ось як, — відповів Хамді. — Паралельно з ученням про смисл жертви, пророки багато пророкували про Месію. Серед тих пророцтв були й такі, що коли Месія прийде у світ, то принесе Він Себе у жертву, як викуп за наші гріхи.

Хамді дістав Біблію, відкрив її та показав Ахмедові:

— Ти можеш сам подивитися й прочитати в усіх подробицях, як описано жертву Месії; це написав пророк Ісайя приблизно за 700 років до приходу Месії:

"Він узяв на Себе нашу неміч, і поніс наші болі, а ми вважали Його враженим, покараним і приниженим Богом. А Він був зраний за гріхи наші, за наші провини Він мучений був; кара світу нашого була на Ньому, і ранами Його ми зцілені. Усі ми блукали як вівці, зворотили кожен на свій шлях; і Господь поклав на Нього гріхи усіх нас. Мучили Його, але Він страждав добровільно, і не відкривав вуст Своїх..."³

Ахмед, глибоко вражений пророчими словами, запитав:

— Що, це дійсно було написано за багато століть до народження Ісуса, сина Марії?

— Звичайно, — відповів Хамді. — І згідно з пророцтвом, Месія мав походити з роду пророка Давида (Набі Дауд). Давид, який жив за 1000 років до Месії, описує майже з точністю розп'яття свого майбутнього нащадка — Месії. Ти знаєш, що розп'яття було повільним і надзвичайно мученицьким способом покарання. Через деякий час кістки розп'ятих виверталися з суглобів, до того ж вони страждали від жорсткої жадиби. Пророк Давид пише:

"Я розлитий, немов та вода, і всі кості мої поділились, стало серце моє, немов віск, розтопилось в моєму нутрі. Висохла сила моя, як лушпиння, і прилип мій язик до мого піднебіння, і в порох смертельний поклав Ти мене. Бо пси оточили мене, обліг мене натовп злочинців, прокололи вони мої руки та ноги мої... Я висох, рахую всі кості свої, а вони придивляються й бачать нещастя в мені! Вони ділять для себе одягу мою, а про шату мою жеребка вони кидають..."⁴

— Такий точний опис було зроблено Давидом, незважаючи на те, що цей вид покарання зовсім не застосовували в ті дні. Його винайшли значно пізніше й практикували римляни в часи Месії.

— Наскільки я розумію, ти хочеш сказати, що всі ці пророцькі передбачення здійснилися в Ісусі, синові Марії, — сказав Ахмед.

— Так, і не тільки ці, але й багато інших пророкувань здійснилися в Месії, — відповів Хамді. — В ряді випадків Месія й сам підтверджував, що Він прийшов віддати Своє життя на викуп (фіда) або, як Він Сам сказав про Себе:

"Бо Син Людський прийшов не на те, щоб служили Йому, але щоб послужити, і душу Свою дати на викуп за багатьох."⁵

— Ахмед, тепер ти бачиш, як Боже учення про жертви проходить через усю Біблію і все здійснюється в Месії?

— Хамді, — сказав Ахмед, я ніколи не чув того раніше. Це було надзвичайно цікаво. Мені потрібен

час, щоб поміркувати над почутим, але не хвилюйся, незабаром я повернуся і матиму ще більше нових запитань.

— Прошу, візьми цю Біблію у подарунок від мене, — сказав Хамді. — Почни з Нового Заповіту, там ти зможеш прочитати про життя Месії, Його учення та чудеса. — Широ дякую, — відповів Ахмед. — Я багато чув про "людей Книги" (ахл аль-кітаб), але саму Книгу ще ніколи не читав. Я справді дуже хочу прочитати про чудеса та вчення Ісуса, сина Марії.

— Аль-саламо алейкум.

— Алейкум аль-салам.

Гріх

— Хамді, — досить повільно розпочав Ахмед. — Знаєш, з нашої останньої зустрічі я думав про Месію, про те, як Він віддав Своє життя на викуп за гріхи людства. Але є одна річ, яку я хочу зрозуміти — звідки походить гріх? Чому у всіх людей є ці проблеми з гріхом? Чи не зможеш ти пояснити? — серйозно запитав Ахмед.

— Думаю, що зможу, — відповів Хамді. — Але почнемо з самого початку, щоб зрозуміти, звідки взявся гріх. В Таурі (П'ятикнижжя Мойсея) ми читаємо, що після того, як Бог створив світ і людство, Він помістив людину до раю (джанна).

В раю людина була абсолютно чистою й жила у повній гармонії з Богом. Але, як ти знаєш, сталося дещо, що порушило це життя в раю. Так що ж сталося, Ахмед?

— Ну, прийшов сатана і все зруйнував, — відповів Ахмед.

— Точно! — вигукнув Хамді. — Бог заборонив людині їсти плоди від дерева пізнання добра й зла, про що й сказав Адамові:

"Від усіх дерев саду їстимеш; а від дерева пізнання добра й зла, не їж від нього; бо того дня, коли ти покуштуєш плодів від нього, смертю помреш." ¹

Але прийшов сатана у вигляді змія й спокусив Адама та Єву, не послухали вони Бога й з'їли плід. Це призвело до згубних наслідків для людства — з тих пір гріх увійшов у людину й став її часткою, а всі люди таким чином стали грішниками.

— Ти впевнений, що всі люди стали грішниками?
— засумнівався Ахмед. Мені важко це зрозуміти. Як так, що всі вони стали грішними?

— Людина стала точно такою, як той плід, який вона з'їла — дивною сумішкою добра й зла, — сказав Хамді. Часом одна й та сама людина може робити найчудовіші й найблагородніші справи, а потім повернутися і зробити щось брехливе, здійснити найпідступніший вчинок або привласнити майно ближнього.

З одного боку, людина може бути люблячою й турботливою, але з іншого — сповненою заздрощів, егоїзму, ненависті, розпусти й інших гріховних якостей.

— Так, Ахмед, ця проблема існує для всіх і для кожного. Всі релігії намагаються її вирішити; всі держави видають закони, щоб обмежити різні прояви гріха. Але найгірше, мабуть, те, що людина не є грішною, тому що грішить, а навпаки — грішить, тому що є грішною. Це, наче в кожній людині є невеличка фабрика, що виробляє гріх і зло. Хіба це не так? — запитав Хамді, уважно поглянувши на Ахмеда.

— На жаль, мушу визнати, що про людину ти сказав абсолютно вірно. Справді вона є якоюсь дивною сумішкою добра й зла, — відповів Ахмед. — Але до чого тут сатана?

— Розумієш, через гріх сатана отримав владу над життям людини й над цілим суспільством, — сказав

Хамді. — Колись спокусивши Адама та Єву, він і сьогодні продовжує в тому ж дусі. Як і раніше, він спокушає людей, щоб ми продовжували жити в гріху. Це означає, що через гріх сатана утримує владу над нашим життям, тому що саме гріх відділяє нас від Бога, саме через гріх світ сьогодні у такому жахливому стані.

— Бог все створив прекрасним, але людина принесла багато зла у цей світ — наприклад, війни між народами, пригноблення, і потім, всі ці неправильні стосунки між людьми та багато іншого, що руйнує людське життя на землі.

— Отже, ти хочеш сказати, що насправді Бог створив нас зовсім не такими, а сьогоднішній стан світу — то є наслідок Адамова гріха? — запитав Ахмед.

— Так, звичайно, — сказав Хамді, — гріх увійшов у людину через Адама, як написано:

”Тому то, як через одного чоловіка увійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили.”²

— Найгіршим з наслідків гріха була смерть як фізична, так і духовна.

— Фізична й духовна смерть? — запитав Ахмед і з подивом поглянув на Хамді.

— А що ж таке духовна смерть?

— Бог сказав людині, що якщо вона з’їсть плід, то неминуче ”смертю помре”, — відповів Хамді. — І оскільки Бог є праведним і завжди дотримується Свого слова, людство зазнало смерті, і з того дня рано чи пізно кожен мусить зустрітися зі смертю. Але коли

людина згрішила, вона померла ще й духовно.

— Як то? — поцікавився Ахмед.

— Наслідки гріха призвели до того, що Бог вигнав людину з раю, — сказав Хамді.

— Її було вигнано з того місця, де вона жила в чистих, бездоганних стосунках з Богом. Людина померла духовно, коли через свій гріх була відділена від живого й святого Бога. Саме через гріх людина більше не живе у близькому спілкуванні з Богом. Оскільки Бог є чистим і святим, Він не має ніякого зв'язку із гріхом, і саме тому нам потрібен Спаситель (Монаджи), який би врятував нас від усіх наслідків гріха.

— Ахмед, ти віриш, що всі твої гріхи записані?

Ахмед, здавалося, був схвилований: — Я знаю, що їх записують два ангели, які супроводжують кожную людину.

— Бог знає про нас все, — продовжував Хамді. — Кожен гарний і негарний вчинок, кожне слово, кожную думку, кожен намір (нейя). Все це у Бога записано. Ти знаєш, як будуть оцінені твої справи в день суду (йом аль-хісаб)?

— Ні, лише Бог знає, — тихо сказав Ахмед.

— Бог любить тебе, Ахмед. Пам'ятай, що Агнець Божий, Ісус, син Марії, поніс на Собі всі наші гріхи. Є прощення за все, — спокійно промовив Хамді.

Трохи подумавши, Ахмед запитав:

— Якщо Месія є таким важливим, чому тоді Адам та Єва не чули про Нього, — здивувався Ахмед.

— А чи повіриш ти мені, якщо я скажу, що вони чули про Месію? — сказав Хамді.

— Ні, це абсолютно неможливо, щоб Адам та Єва

могли чути про Нього, — здивувався Ахмед.

— Бог любить людину і хоче спілкуватися з нею, — відповів Хамді. — Ось чому Він став говорити про Месію з самого початку. Посеред тої трагедії, що розігралася з Адамом та Євою, їм було дано одне Боже обітовання про визволителя, який одного чудового дня завдасть поразки владі сатани над людиною. Бог говорив сатані, а Адам та Єва чули це:

"Ворожнечу покладу поміж тобою й поміж жінкою, і поміж сім'ям твоїм і поміж її сім'ям; воно вражатиме тебе в голову, а ти жалитимеш його в п'яту." ³

— Протягом усієї Біблії синів називали по батькові — син Авраама, син Якова й таке інше, але тут написано про "сім'я жінки". Одного дня прийде Хтось, Хто не матиме батька, людина, яка буде лише сином жінки. Цей син зруйнує владу сатани над людиною, хоч сатана, як змії, намагатиметься вбити його, жалячи "в п'яту".

— Це є точний опис того, що сталося з Ісусом, сином Марії, коли Він приніс Себе в жертву на викуп гріхів людства.

— Чудово, — вигукнув Ахмед. — Це просто чудово, що Бог вже перших людей на землі почав вчити про Месію, і це ще раз підтверджує, що Месія — то дійсно головне, про що говорить Біблія. Хамді, ти дав мені багато інформації для роздумів до нашої наступної зустрічі.

— Аль-саламо алейкум.

— Алейкум аль-салам.

Син Авраамів

— Я б хотів знати, — запитав Хамді, — що ти думаєш про Аль-Інжилъ (Євангеліє)?

— Це справді найзахоплююча книга, — щиро відповів Ахмед. — Ніколи не читав нічого подібного і тому надзвичайно цікаво дізнатися про великі чудеса Месії, а Його Нагірна проповідь є просто дивовижною. Така ясність і глибина у цьому вченні. Багато уявлень Він перевернув "з голови на ноги", коли, наприклад, вчив любити ворогів і молитися за гонителів. — Його учення про молитву так відрізняється від того, що я чув раніше. Мушу визнати, що ця книга надзвичайно вразила мене, але при всьому тому у мене з'явилося стільки ж нових запитань, скільки я одержав відповідей.

— Ось це цікаво, — посміхнувся Хамді. — Ну, розпочнемо з першого ж питання, яке постало перед тобою.

— Якщо хочеш, — сказав Ахмед. — Отже, чому Євангеліє починається з родоводу від Авраама через Давида і до самого Месії?

Трохи подумавши, Хамді відповів:

— Пам'ятаєш, раніше ми говорили про те, що Біблія — то єдине ціле, і що є одна тема, що проходить через усю книгу?

— Так, я пам'ятаю.

— І ти пам'ятаєш, яка то тема?

— Аль-Маших, — сказав Ахмед.

— Відповідь на твоє питання пов'язана з цією темою. Згідно з пророцтвом, Месія має бути сином Авраама та сином Давида.

Деякий час Ахмед розмірковував над щойно почутим, а потім сказав:

— То було цікаво; може ти ще більше можеш розповісти про ці пророцтва?

Трохи згодом Хамді розпочав:

— Одного разу, приблизно 4000 років тому, Бог звернувся до Авраама, якого тепер називають другом Божим (халіл Аллах). Авраамові (тоді його ще звали Аврам) Бог дав одне обітовання. Те, що він сказав Авраамові, мало мати великі наслідки для усього людства. В Таурах (П'ятикнижжя Мойсея) ми читаємо:

"І сказав Господь Авраамові: вийди із землі своєї, і від рідних твоїх, і з дому батька твого до землі, яку я тобі покажу. І Я утворю від тебе великий народ, і благословлю тебе, і звеличу ім'я твоє; і будеш ти в благословення. І благословлю тих, що тебе благословляють, і прокляну тих, що проклинають, і благословляться в тобі всі племена землі." ¹

Бог звернувся до чоловіка, який був бездітним, хоча вже давно був одружений. Йому Бог пообіцяв землю, пообіцяв утворити від нього великий народ і звеличити його ім'я. Всі ці обітовання Бог з точністю виконав, але найдивовижнішим з них було останнє, а саме, що Господь Бог благословить через Авраама

усіх людей землі. В цій обітниці закладено обітовання про Месію.

Отже Месія мав бути сином Авраамовим, і через нього Бог міг благословити увесь світ.

— Але як ти можеш знати, чи відносилось це обітовання до Месії, чи до когось іншого? — запитав Ахмед.

— Це стає зрозумілим, коли читаєш П'ятикнижжя (Таурах) далі, — відповів Хамді.

— Через деякий час у Авраама з'явилося два сини, один — від його дружини Сари, на ім'я Ісаак (Ісхак), а другий — від служниці Сари — Агарь (Хаджар), якого назвали Ізмаїлом (Ішмаель). І хоч Бог і благословив Ізмаїла, Він досить чітко сказав Авраамові незадовго до народження Ісаака, що обітовання про Месію має здійснитися саме через Ісаака:

"Саме Сара, дружина твоя, народить тобі сина, і наречеш йому ім'я: Ісаак; і поставлю заповіт Мій з ним заповітом вічним, і нащадкам його після нього. І про Ізмаїла я почув тебе: ось, Я благословлю його, і поверну його, і значно, значно помножу; дванадцять князів родяться від нього; і Я утворю від нього великий народ. Але заповіт Мій поставлю з Ісааком..."²

— Так, Ізмаїл, якого благословив Бог, став батьком нам, арабам, — сказав Ахмед. — Але ми, мусульмани, знаємо, що Бог послав багато апостолів та пророків і з нащадків Ісаака.

Хамді продовжував:

— У Ісаака було два сини, Ісав та Яков (Якуб). Бог показав, що обіцяний Месія прийде від нащадків

Якова, як Він Сам відкрив йому уві сні і сказав:

"Я Господь, Бог Авраама, батька твого, і Бог Ісаака. Землю, на якій ти лежиш, Я дам її тобі та нащадкам твоїм. І будуть нащадки твої, як пісок землі; і розповсюдяться і на захід, і на схід, і на північ, і на південь, і благословляться в тобі й в сім'ї твоєму всі племена землі." ³

— Дивно, але коли Бог говорив до Якова, Він багато в чому майже повторив обітовання, дане Ним Авраамові, — сказав Ахмед.

— Це тому, що то є фактично одна й та сама обітниця, яку передавали від покоління до покоління, — відповів Хамді. — Але, Ахмед, як ти сам бачиш, саме через нащадка Якова Бог хотів благословити всіх людей землі.

— Так, я починаю підозрювати, що Месія знову стане головною темою Біблії, — посміхнувся Ахмед.

— Точно, — погодився Хамді. — Так от, серед дітей Ізраїля (бані Ізраїль) було багато сімейств. Постає питання, чи відкрив Бог, з якої сім'ї або роду походить Месія. Бог обрав Давида (сайедна Дауд) й заключив з ним заповіт. У багатьох пророцтвах Бог відкривав, що Месія буде з роду Давидового. Пророк Ісайя, який жив понад двісті років після Давида, порівнював рід Єсеєвий із зрубленим деревом. До речі, Єсеєм звали отця Давида. З цієї сім'ї, говорив Ісайя, походить той, на кому спочиватиме Дух Господень. Він принесе правосуддя злидненним світу цього, Він утворить Царство, подібне до раю, і всі в цьому Царстві знатимуть Господа. Ісайя пише:

”І вийде Пагінчик із пня Єсеєвого, і галузка дасть плід із коріння його; і спочине на Нім Дух Господній... Але буде судити убогих за правдою, і правосуддя чинитиме слушно сумирним землі... І станеться в день той: до кореня Єсеєвого, що стане прапором народам, погане звертатися будуть до нього, — і буде славою місце спочинку Його.”⁴

— Тепер подивимося, чи правильно я зрозумів, — сказав Ахмед. — Значить, Бог відкрив, що Месія буде нащадком Авраама, Ісаака, Якова та Давида.

— Точно! — посміхнувся Хамді. — І коли ми читаємо Євангеліє, ми бачимо, що Месія народився згідно з пророцтвом. Ось чому Євангеліє починається з родоводу, який свідчить, що Месія — син Авраама й Давида.

— Головна тема Біблії, як це ще раз було підтверджено, — Ісус, син Марії, — сказав Ахмед. — Але я впевнений, ти і сам розумієш, що я ще маю багато складних запитань, з якими я почекаю до наступної зустрічі.

— Аль-саламо алейкум.

— Алейкум аль-салам.

Бог — єдиний

— Що ти зараз бачиш? — запитав Ахмед, піднявши три пальці.

— Бачу три пальці однієї руки, — посміхаючись відповів Хамді, оскільки знав, що має на увазі Ахмед.

— Хамді, — продовжував Ахмед, — ти вважаєш, що Бог є єдиним, чи їх є трое?

— Напевно, ти не розумієш до кінця, у що я вірую, — сказав Хамді, — але я вірую в єдиного Бога, який створив небо і землю, всемогутнього, всезнаючого, скрізь існуючого. — Ти знаєш, що моя віра ґрунтується на Біблії, а Біблія вчить, що є один Бог; цю істину викладено у багатьох місцях Біблії.

— Але Бог не може бути троїчним і єдиним одночасно, — наполягав Ахмед, знову піднявши три пальці, а потім додав:

— $1 + 1 + 1 = 3$, а не одному.

— Скільки Ахмедів ти уявляєш собою, одного чи двох? — запитав Хамді.

— Звичайно, одного, — сказав Ахмед.

— Але Бог створив тебе з тілом та духом. Твоє тіло — це Ахмед?

— Безумовно, — відповів Ахмед.

— Ну а дух твій — це також Ахмед? — запитав Хамді.

— Ну так, — сказав Ахмед, розуміючи, що має на увазі Хамді.

Хамді продовжував: — Чому ж тоді для Бога є неможливим бути трьома в одному, якщо кожного з нас Він створив як двох в одному? Припустимо, що Бог — то єдине ціле, дехто Один, хто проявляє себе у трьох особах, тому що скільки буде 1 x 1 x 1?

— Один, — тихо сказав Ахмед. — Але Ісус, син Марії — це лише людина, а не син Божий, — Ахмед уважно подивився на Хамді. — Ти що, думаєш, Месія — то є син Божий?

— А ти вважаєш, що я думаю? — запитав Хамді.

— Я не зовсім впевнений, — відповів Ахмед. — Але мені здається, ти віриш, що Бог начебто мав фізичний зв'язок з Дівою Марією, і у них народився син.

— Астагфер Аллах! (Помилуй Боже!) — вигукнув Хамді. — Я так зовсім не вважаю і не знаю нікого з послідовників Месії, хто б у це вірив.

Ахмед був здивований:

— У що ж ти тоді віриш?

— Я вірю, що Бог є вічним; Він існував у вічності ще до того, як все було створено, — відповів Хамді.

— Коли Євангеліє пояснює, хто такий Месія, то починає не з народження Його у світ; ні, Євангеліє починається з вічності, перш ніж Бог створив світ. Написано в Євангелії:

"Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово. Воно в Бога було споконвіку. Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього. І життя було в Нім..."¹

Бог створив світ Словом, так?

— Так, вірно. Бог сказав: хай буде! І сталося так (кун фа якун), — відповів Ахмед.

— Отже, Бог створив світ Своїм Словом, — сказав Хамді, і це Слово, що було від Бога, було Його часткою і було сповнено Божої творчої сили, і куди б Воно не було спрямовано, там виникало життя в його різноманітних формах.

— Так, я згоден, але яким є точне значення цього вислову: "Богом було Слово"? — запитав Ахмед.

— Якби я, наприклад, був свідком у суді, мене не можна б було відділити від моїх слів, — відповів Хамді.

— Мої слова представляли б мене і були б моєю часткою. Коли ми з тобою тут сидимо і розмовляємо, наші слова є часткою нас самих, а це означає, що ми представлені нашими словами. Коли Бог творив всесвіт, Слово, що Він промовляв, було єдине з Ним; ти не можеш відділити Бога від Його Слова. Це вічне Слово Бога, що є єдиним з Ним й несе в собі всі Його якості, було проявлено в Ісусі, синові Марії, як написано:

"І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу, як Однородженого від Отця." ²

Хамді продовжував:

— Все, що Бог сказав про Себе, всі Його якості Він явив у Месії.

— Бог є святим. Коли люди бачили, яким святим є Месія, вони бачили в Ньому святість Божу.

— Бог є любов. Коли вони бачили, як Месія любить людей, вони бачили в Ньому Божу любов.

— Бог має силу і владу. Коли люди бачили, як Він ходив по воді, вгамовував сильні вітри, множив хліб, зціляв сліпих й воскрешав мертвих, тоді вони бачили владу, силу та славу Бога, яку Він явив у Месії.

— Але як міг Бог залишатися скрізь існуючим, коли Він обмежив Себе лише в одній людині? — не здавався Ахмед. — Що, на час, поки Він був у Месії, Він припинив керування всесвітом?

— Ахмед, — сказав Хамді, — уяви, що ми у безмежному океані; ми опустили в океан склянку і зачерпнули води. Якщо ми проведемо аналіз води, то побачимо, що вода в склянці має в точності ті ж якості, що й вода в океані. Так само і з Месією. Вічний всемогутній Бог є всюди, і одночасно Він являє, відкриває Себе в Месії з тими ж якостями і тою ж владою. Але при цьому Бог не обмежив Себе, явивши Себе в Месії. Він, як і раніше, є безмежним.

— Але Бог не може явити Себе у людській істоті, — сказав Ахмед.

— Як ми можемо обмежувати Бога? — запитав Хамді. — Як ми можемо говорити про Всемогутнього, чого Він "не може"? Хіба Він не може робити все?

— Так, звичайно, Він може все, — відповів Ахмед. — Але я не можу повірити, що Він явив Себе в людині.

— Добре, що ми порозумілися у тому, що це є проблемою для нас, але не для Бога, оскільки Він може зробити все, що захоче, — сказав Хамді. Якщо ти не знав цього раніше, то що б ти тоді відповів, якби почув, що Бог явився Мойсею і звернувся до нього із палаючого тернового куща?

Ахмед посміхнувся — він зрозумів, що для Бога

явитися в людині не було важчим, ніж явитися у терновому кущі.

Хамді продовжував:

— Ахмед, подумай трохи — хто є насправді Той, кого називають "Слово Боже" та "Дух Божий" (Каллімат Аллах ва Рух Аллах). Навіть Дух Божий — то є єдине з Богом. Ми знаємо, що Дух Божий зійшов на Діву Марію, вона завагітніла й народила Месію, як сказав їй ангел Гавриїл:

"Дух Святий злине на тебе, і Всевишнього сила обгорне тебе; через те то й Святе, що народиться, буде Син Божий!"³

— Питання в тому, ким є той, хто у такий спосіб прийшов у світ? Ахмед, уяви себе лікарем за часів Месії. Тобі треба скласти свідоцтво про Його народження. Що б ти написав? Яке ім'я?

— Напевно, я написав би Ісус, син Марії, — сказав Ахмед.

— А ім'я матері? — запитав Хамді.

— Ну, я думаю, Діва Марія.

— І, нарешті, ми мусимо записати ім'я батька, — з посмішкою сказав Хамді.

— Ну, у Нього не було батька, — відповів Ахмед, теж посміхаючись.

— Ми могли б, звичайно, поставити у цій графі прочерк, оскільки земного батька у Нього не було, — сказав Хамді. — Або ми могли б запитати себе, звідки тоді Він прийшов? Якого походження є Той, кого називають Словом Бога й Духом Бога? Ким же Він є насправді, Той, хто прийшов з небес? Сам Він говорить:

"Хліб Божий є Той, Хто сходить із неба й дає життя світові... Я — хліб життя. Хто до Мене приходить, — не голодуватиме він, а хто вірує в Мене — ніколи не прагнутиме." ⁴

"Я — хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то є тіло Моє, яке Я за життя світові дам." ⁵

— Ахмед, Він прийшов для того, щоб віддати тіло Своє в жертву заради людства. Той, хто їсть звичайний хліб, годує й підтримує своє фізичне життя. Той, хто споживає хліб Божий, що зійшов з небес, отримує духовне життя, вічне життя. Той, хто вірує в Месію, й має частку з Ним, отримує життя, що задовільняє внутрішній голод та спрагу — спрагу Бога. Я сам це відчув! Месія — це жертва Бога тобі, Ахмеде.

— Я ще не готовий до того, — тихо відповів Ахмед.
— В моїй голові стільки думок! Я відчуваю, що абсолютно неправильно розумів твою віру в Бога, і тепер я ледве починаю усвідомлювати, що ти віриш в єдиного Бога, і що Він явив Себе в Месії.

Ти знаєш, що я люблю Месію всім серцем, але я ще маю ряд запитань, що потребують відповіді.

— Думаю, Хамді, ми звернемося до них наступного разу.

— Аль-саламо алейкум.

— Алейкум аль-салам.

Бог і людина

— Майже весь час я думаю про нашу останню розмову,
— розпочав Ахмед.

— Спочатку ти сказав, що Ісус, син Марії, — це людина, а потім, що в ньому Бог явив Себе.

— Хто ж Він є насправді? Чи не виходить так, що ви просто зробили з Месії Сина Божого, тоді як Він всього-навсього є сином Марії?

— Ти знаєш, Ахмед, — сказав Хамді, — відповідь на це запитання — ключ до вічного життя з Богом, як тут, так і у вічності. То був би "ширк" (прирівнювання когось до Бога), якби ми людину зробили Богом. Але Біблія говорить, що Бог явився в людині, а не навпаки.

Всі ми погоджуємося, що Месія народився як людина. Згідно з пророцтвом, Він є сином Авраама, сином Давида та сином Марії. Але у пророцтвах задовго до народження Месії, Бог повідомляв, що Він прийде до нас в особі Месії.

— Ти що, і справді хочеш сказати, що апостоли та пророки до Месії вчили, що сам Бог відкриється у Ньому? — запитав вражений Ахмед.

— Головною темою усієї Біблії є Месія. Тому немає нічого дивного в тому, що Бог відкривав істину про Месію ще пророкам! — сказав Хамді.

— Тоді покажи мені, — вимагав Ахмед. — Я дуже хочу бачити ці місця Писання.

На хвилину Хамді замислювався, а потім сказав:

— Коли Бог, приблизно за 700 років до нашої ери, відкрив через пророка Михея, що Месія народиться у місті Віфлеємі, Він також відкрив, що Той, Хто народиться, існував задовго до того, як був народжений:

”А ти, Віфлеєме-Єфрате, хоч малий ти у тисячах Юди, — із тебе вийде Мені Той, що буде Володарем Ізраїлю, і походження Його — від початку, від днів віковічних.”¹

— Месія народився у Віфлеємі, як написано в Євангелії:

”Пішов теж і Йосип із Галілеї, із міста Назарету, до Юдеї, до міста Давидового, що зветься Віфлеєм, бо походив із дому та з роду Давидового, щоб йому записатись із Марією, із ним зарученою, що була вагітна. І сталось, як були вони там, то настав їй день породити. І породила вона свого Первенця Сина...”²

— Питання в тому, хто ж Він є Той, що існував задовго до того, як народився у світ? Коли в Єрусалимі (Аль-Кодс) Він розмовляв з іудеями, що сумнівалися, то Сам говорив:

”Отець ваш Авраам прагнув із радістю, щоб побачити день Мій, — і він бачив, і тішився. А юдеї ж до нього сказали: Ти й п'ятидесяти років не маєш іще, — і Авраама ти бачив? Ісус їм відказав: Поправді, поправді кажу вам: Перш, ніж був Авраам, — Я є.”³

— Ми знаємо, що Авраам жив приблизно за 2000 років до нашої ери.

— Тоді це означає, що Сам Месія стверджував, що існував до Свого народження, — сказав Ахмед. — Але де у пророків написано, що Бог явить Себе у Месії?

— Це написано у багатьох місцях Біблії, — сказав Хамді. — Пророк Ісайя говорив про Того, Хто походить із тої маленької країни, де виріс Ісус, син Марії.

Він утворить вічне царство, головною рисою якого буде мир Божий. Він, будучи також сином Давида, Сам вічно правитиме тим царством. Пророк описує, хто такий Месія, за допомогою різних імен, якими Його назвали:

”Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний Радник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру. Без кінця буде множитися панування та мир на троні Давида й у царстві його, щоб поставити міцно його й щоб підперти його правосуддям та правдою від — тепер й аж навіки.”⁴

— Ми знаємо, що ті імена, які Бог комусь надає, описують, ким є та людина. Так хто ж Він, Ахмед, кого називають : Дивний Радник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру?

— Здається, у загальних рисах я починаю сприймати образ Месії, як про Нього написано у пророків ще до Його народження, — сказав Ахмед. — Але чи дійсно мова іде про те, що Бог прийде у цей світ, який Він Сам створив?

— Яхья Ібн Захарья (Іоан Хреститель) був сучасником Месії, — відповів Хамді. — Бог послав його, щоб приготувати народ до приходу Месії, щоб люди могли покаятися й увірувати в Нього. Коли Іоана запитали, хто він сам такий і чому Бог послав його, у відповідь він процитував пророка Ісайю, розділ 40, де написано:

”Голос кличе: на пустині ви готуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому! Хай підійметься всяка долина, і хай знизиться всяка гора та підгірок, і хай стане круте за рівнину, а пасма гірські — за долину! І з’явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло, бо уста Господні оце прорекли!”⁵

— Те, що описує Ісайя, нагадує прибуття великого царя. Треба побудувати йому новий, прямий, рівний шлях через пустелю. Але хто той цар, що прибуде до нас, Ахмед?

— Ну, згідно з пророком, то Господь, наш Бог, — задумливо сказав Ахмед.

— Картина стає ще яснішою, — продовжував Хамді, — якщо ми читатимемо далі це ж місце Писання:

”Свого голоса сильно підвищ, благовіснику Єрусалиме! Підвищ, не лякайся, скажи містам Юди: ось — Бог ваш! Ось прийде Господь, Бог, як сильний, і буде рамено Його панувати для Нього! Ось і з Ним нагорода Його, а перед обличчям Його — відплата Його. Він отару Свою буде пасти, як Пастир, раменом Своім позбирає ягнята, і на лоні Своему носитиме їх, дійняків же провадити буде.”⁶

— Месія і справді прийшов як Пастир для всіх віруючих, Він Сам сказав про Себе:

”Я — Пастир Добрий! Пастир Добрий кладе життя власне за вівці.” ⁷

— Але, Ахмед, ким є все-таки Той, Хто за словами пророка, прийде як Пастир?

— Мушу визнати, що він говорить про самого Господа Бога, — відповів Ахмед, глибоко вражений словами пророка.

Хамді продовжував:

— Як ти, напевно, розумієш, Ахмед, всі ці пророцтва про Месію здійснилися в Ісусі, синові Марії.

— Перед народженням Месії, ангел Господній Гавриїл з'явився Захарії, який мав стати батьком Іоана Хрестителя. Ангел сповістив Захарію, що у нього буде син і розказав про його велике призначення:

”Він наповниться Духом Святим ще з утроби своєї матері. І багато синів із Ізраїля він наверне до їхнього Господа Бога. І він сам перед ним буде йти в духу й силі Іллі, щоб серця батьків повернути до дітей, і неслухняних — до мудрості праведних, щоб готових людей спорядити для Господа.” ⁸

— Хто це, згідно з Євангелієм, перед Ким прийшов Іоан Хреститель, Ахмеде?

— Господь, їхній Бог, — відповів Ахмед.

— Коли Іоан Хреститель щойно народився, — сказав Хамді, — Захарія пророкував про свого новонародженого сина:

"Ти ж, дитино, станеш пророком Всевишнього, бо будеш ходити перед Господом, щоб дорогу Йому приготувати, щоб народу Його дати пізнати спасіння у відпущенні їхніх гріхів, через велике милосердя нашого Бога, що ним Схід із висоти нас відвідав." ⁹

Тому ти бачиш, Ахмеде, що Яхья ібн Закарья, згідно із словами пророка Ісайї, ангела Гавриїла та його власного батька Захарїї, прийде раніше Господа, а Той, Хто іде слідом за ним, — це Сам Бог.

— Так, я розумію, і гадаю, що все це і справді підтвердилося, коли прийшов Месія, — серйозно сказав Ахмед.

— Причому з точністю, — зауважив Хамді. — Коли у Віфлеємі, місті Давидовім, Діва Марія народила Месію, ангел Господній з'явився пастухам, що стерегли у полі свою отару, і сказав:

"Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім. Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, який є Христос Господь." ¹⁰

— Той факт, що Месія — то Сам Господь, знову і знову підтверджується у Євангелії, коли, наприклад, Він говорить:

"Я й Отець — Ми одне." ¹¹

— Я із самого початку дуже любив і шанував Ісуса, сина Марії, — сказав Ахмед. — Але це вперше, коли я повністю розумію, ким насправді є Месія, і чому Він народився у світ. Я щиро вдячний, що ти не

пошкодував часу, щоб пояснити це мені, Хамді.

— Ахмеде, — серйозно сказав Хамді, — за вірою в Месію Бог пропонує тобі прощення всіх гріхів й вічне життя.

— Месія, Який поборов смерть і Сам воскресив мертвих, сказав:

”Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, — хоч і вмере, буде жити. І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, — повіки не вмере.”¹²

— Ахмеде, чи хочеш ти прийняти дар, що пропонує тобі Бог за вірою в Месію?

— Так, я відчуваю, наче прямо зараз Він стукає в мої двері, — відповів Ахмед зі сльозами на очах.

— Як мені прийняти дар Божий?

— То не є важко, — сказав Хамді. — Молися Богові своїми словами. Сповідуй Йому все, бо Він все одно все про нас знає. Прийми прощення через жертву, що її приніс за тебе Месія. Молися, щоб Бог прийшов у твоє життя Своїм Духом й подарував тобі потрібну силу, щоб стати тобі послідовником Месії, Його учнем. Молися цією молитвою в ім'я Месії. Він, завдяки Своїй жертві, став посередником між тобою та Богом Отцем.

Коли у такий спосіб ти приймеш Месію, як дар від Бога, у тобі станеться одне чудо. Біблія вчить, що ти народишся звище. Ти приймеш нове життя від Бога й нові особисті стосунки з Богом через Месію. Бог стане твоїм Батьком, а ти — Його сином, як це написано в Євангелії про тих, хто прийняв Месію:

"А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його." ¹³

Коли вони скінчили молитву і разом подякували Господові, Хамді, широко посміхаючись, сказав:

— Ласкаво просимо до нашої сім'ї! Тепер, через Месію, ми — брати у великій Божій сім'ї.

— Як мені віддячити тобі! — сповнений радості, вигукнув Ахмед.

— Дякуй Богові і пам'ятай — роби це кожного дня, — відповів Хамді. — Шукай спілкування з іншими послідовниками Месії, такими ж, як і ти. Ось зараз ти справді можеш молитися, як Месія вчив Своїх учнів:

"Отче наш, що еси на небесах! Нехай святиться Ім'я Твоє, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі. Хліба нашого насущного дай нам сьогодні. І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим. І не введи нас у випробовування, але визволи нас від лукавого. Бо Твоє є царство, і сила, і слава навіки. Амінь." ¹⁴

Додаток

Цитати з Біблії

Агнець Божий

¹ Рим. 6:23

² Іоан. 1:29

³ Одк. 3:20

Жертва Божа

¹ 1Тим. 2:5-6

² Євр. 9:22

³ Іс. 53:4-7

⁴ Пс.22:15-19

⁵ Марк. 10:45

Гріх

¹ Бут. 2:16-17

² Рим. 5:12

³ Бут. 3:15

Син Авраамів

¹ Бут. 12:1-3

² Бут. 17:19-21

³ Бут. 28:13-14

⁴ Іс. 11:1-2, 4, 10

Бог - єдиний

¹ Іоан. 1:1-4

² Іоан. 1:14

³ Лук. 1:35

⁴ Іоан. 6:33, 35

⁵ Іоан. 6:51

Бог і людина

¹ Мих. 5:2

² Лук. 2:4-7

³ Іоан. 8:56-58

⁴ Іс. 9:5-6

⁵ Іс. 40:3-5

⁶ Іс. 40:9-11

⁷ Іоан. 10:11

⁸ Лук. 1:15-17

⁹ Лук. 1:76-78

¹⁰ Лук. 2:10-11

¹¹ Іоан. 10:30

¹² Іоан. 11:25-26

¹³ Іоан. 1:12

¹⁴ Матв.6:9-13